

21ste uur – van 13u tot 14 u – Tweede uur van de Doodstrijd op het Kruis.

Vierde Woord van Jezus: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?"

Lijdende Redder!

Ik druk mij tegen uw Hart en overweeg uw Lijden.

Ik zie dat uw Mensheid krampachtig begint te beven.

Uw ledematen beven alsof de een zich wil losmaken van de ander.

En kronkelend door de ondraaglijke spasmen, **roept U met luide stem:**

"Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?"

Bij deze kreet beeft iedereen. De duisternis wordt dikker.

Uw mama, verstijfd van verdriet, wordt bleek en zij valt flauw.

Mijn Jezus! Mijn Leven! Mijn Alles! Wat zie ik? Ah! U bent de dood nabij!

Uw Lijden, dat U altijd trouw bleef, gaat U verlaten.

Na zulke grote kwellingen, is het voor U zeer pijnlijk om te zien dat vele zielen zich nog niet volledig in U bevinden. Integendeel! U ziet dat velen verloren zullen zijn.

En U voelt de pijnlijke scheiding van hen die zich van uw ledematen losmaken.

U moet voldoen aan de goddelijke Gerechtigheid en U voelt

- de dood van elk van hen,

- zelfs de kwellingen zelf die ze moeten ondergaan in de hel.

U roept luid tot iedereen:

"Laat me niet in de steek. Als jullie meer Lijden willen, ben Ik hiertoe bereid.

Maar ga niet weg van mijn Mensheid.

Dit is dé pijn van alle pijnen, dé dood boven elke dood.

Al het andere is niets, als Ik de pijn door jullie scheiding van Mij niet moet verdragen.

Alsjeblief, heb medelijden met mijn Bloed, met mijn Wonden, met mijn Dood!

Onophoudelijk laat Ik in jullie harten de roep horen: "Verlaat Mij niet!"

Jezus, uw kreet is buitengewoon pijnlijk. Pijnlijker dan het verlaten zijn door de Vader,

- doet het verlies van de zielen die zich ver van U verwijderen,

deze pijnlijke klaagzang uit uw Hart ontsnappen:

"Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?" (...)